

A bíróság a Becker Ügyvédi Iroda (eljár: dr. Becker Tibor ügyvéd, 2800 Tatabánya, Előd vezér út 17/A.) által képviselt Inert-Depo Szolgáltató Kft. (2837 Vértesszőlős, Vértes László u. 5.) felperesnek, Komárom-Esztergom Vármegyei Kormányhivatal (2800 Tatabánya, Bárdos László u. 2.) alperes ellen, hulladékgazdálkodási bírsággal kapcsolatos jogvita miatt indított közigazgatási perben, tárgyaláson kívül meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság az alperes 2024. augusztus 15. napján kelt, KE/046/04544-5/2024. számú határozatát megsemmisíti és az alperest új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezi.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 254.000 Ft (kettőszázötvennégyezer forint) perköltséget.

Az eljárás során felmerült 30.000 (harmincezer) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A bíróság a felperes keresetlevele, az alperes védirata és a közigazgatási eljárás csatolt iratai alapján az alábbi tényállást állapította meg:
- [2] Az alperes 2024. május 3. napján helyszíni ellenőrzést tartott a felperes 2800 Tatabánya, Tarján u. 1. szám alatt található telephelyén. Az ellenőrzés eredményeként az alperes a felperes nyilvántartása, valamint az Országos Környezetvédelmi Információs Rendszerben (a továbbiakban: OKIR) található adatszolgáltatás között ellentmondásokat észlelt. Az alperes megállapította, hogy a felperes az ellenőrzés időpontjában a 170904 hulladék azonosító kódú (a továbbiakban: HAK) kevert építési-bontási hulladék hulladéktároló helyen lévő mennyisége 3051,33 tonna, ami meghaladta a felperes 4846-5/2017. számon jóváhagyott hulladéktároló hely üzemeltetési szabályzatában egyidejűleg gyűjthető 2000 tonna mennyiséget, továbbá az alperesnek OKIR kapunk küldött adatszolgáltatás alapján a 2023. évben 15,76 tonna mennyiségben képződött 070213 HAK hulladék műanyag hulladékból átadás nem történt, és azt az átadott nyilvántartásban nem szerepeltette.
- [3] Az alperes – adategyeztetést követően – a 2024. augusztus 15. napján kelt, KE/046/04544-5/2024. számú határozatával a felperest a telephelyen egy éven túl gyűjtött 15,76 tonna mennyiségben képződött 070213 HAK hulladék műanyag engedéllyel rendelkező kezelő(k)nek történő átadására és 4.184.795 Ft hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte. A határozat rendelkező része szerint a befolyt bírságösszeg 30%-át az alperes a

Kocsi Önkormányzat részére továbbutalja. A határozat indokolása tartalmazza a helyszíni ellenőrzés megállapításait és az adategyeztetés eredményét. Az alperes a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Ht.), valamint a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII.21.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Hbr.) előírásait is figyelembe véve a hulladékgazdálkodásra vonatkozó előírások megsértése miatt megállapította, hogy a felperes hulladékgazdálkodási bírsággal sújtható. A határozat indokolása szerint 1311,28 tonna 170904 HAK kevert építési-bontási hulladékról nem vezetett nyilvántartás és 15,76 tonna 070213 HAK hulladék műanyag egy éven túli gyűjtése, azaz 1327,04 tonna nem veszélyes hulladékra vonatkozó egyéb jogsértés miatt a bírság számítás módja $B = A \times M \times S$, ahol a B: bírság forintban fizetendő összege, A: az alpbírság forintban, ami 6000 Ft, M: módosító tényező, amely jelen esetben 697,466 míg az S: súlyosbító szorzó, ami 1. A bírság összege így $6000 \times 697,466 \times 1 = 4.184.796$ Ft.

- [4] A felperes a határozattal szemben keresetet terjesztett elő, amelyben annak megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A felperes előadta, hogy az alperes által ellenőrzött telephely Tatabányán található, így a bírságösszeg 30%-a a tatabányai önkormányzatot illeti meg, az alperes tévesen határozta meg az illetékes önkormányzatot. A felperes álláspontja szerint az alperes tévesen járt el a bírság kiszámítása során, mert figyelmen kívül hagyta a Hbr. 2. § (5) bekezdésében foglalt szabályt, amely szerint hulladékokkal kapcsolatos tájékoztatási, adatszolgáltatási és nyilvántartási, illetve bejelentési kötelezettségek, továbbá az egyedi hulladékgazdálkodási terv készítése kötelezettségének elmulasztása esetén alpbírság, szorzószám megállapítása nélkül az illetékes hulladékgazdálkodási hatóság a bírságot 200 000 Ft-ban állapítja meg. Hivatkozott e körben arra, hogy a Hbr. 3. § (6) bekezdése rögzíti, hogy amennyiben a bírság kiszabására e rendeletben foglalt több tényállás alapján is sor kerülhet, a legsúlyosabban minősülő tényállás alapján kiszabható legmagasabb bírságösszeget legfeljebb a felével emelten kell kiszabni. Álláspontja szerint mindezek alapján az alperes a bírság összegét nem számolhatott volna a nyilvántartással érintett hulladék tonna mennyisége, valamint az egy éven túl tárolt hulladék tonna mennyiségének összeadásával. Hivatkozott a Kúria Kfv.II.37.663/2011. számú eseti döntésére, mely szerint a Hbr. 3. §-ának (6) bekezdése egyértelmű abban, hogy több tényállás alapján kiszabható bírság esetén a legsúlyosabban minősülő tényállás alapján kiszabható legmagasabb bírságösszeg legfeljebb a felével emelten szabható ki. Nincs lehetősége a hatóságnak arra, hogy ezen kógens rendelkezéssel szemben az egyes jogsértések után kiszabható bírságösszegek összeadásával határozza meg a fizetendő bírságot. Előadta, hogy a Kúria Kfv.37.770/2012/6. számú precedensképes határozatának elvi tartalma szerint több jogsértés is minősülhet csekély súlyú jogsértésnek, a hulladékgazdálkodási bírság kiszabása nem kötelező. Ennek eldöntése a hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik, azonban az alperes határozata nem tartalmazza a bírság mellőzése feltételeinek vizsgálata során irányadó Hbr. 4.§ (2) bekezdésében írt mérlegelési szempontok értékelését. Az alperes nem értékelte a konkrét jogsértés súlyát, az elkövetés körülményeit, hanem általánosságban rendelkezik a nem megfelelő nyilvántartásról és tárolásról. Az alperes a cselekmény súlya szempontjából releváns körülményeket nem tárta fel, a körülmények értékelését nem végezte el, a teljes értékelési folyamatot mellőzte annak ellenére, hogy sem a Hbr. 4. § (2) bekezdése, sem a jogszabály egyéb rendelkezése nem zárja ki a nyilvántartás nem megfelelő vezetése és a hulladék egy éven túli tárolása esetében annak lehetőségét, hogy a mulasztást csekély jelentőségűnek minősítve a hatóság a bírság mellőzéséről döntsön.

- [5] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását kérte a határozat indokolásban foglalt érvelés mentén. Az alperes védiratában előadta, hogy a csatolt befogadó mérlegjegyek

alján feltüntetett mennyiségeket átszámolta és tudomására jutott, hogy a felperes 314,6 tonna 170904 HAK kevert építési-bontási hulladékot adott át az ARGON NOVA Kft. részére, amely ellentétes a felperes korábbi állításával, miszerint 1021,040 tonnát adott át a társaság részére. Az OKIR kapu adatszolgáltatását is ellenőrizte az alperes az ARGON NOVA Kft. tekintetében, azonban a társaság negyedéves adatszolgáltatásában nincs feltüntetve a felperes, mint átadó, tehát a felperes által átadott 314,06 tonna építési-bontási hulladék sorsa sem tisztázott a mérlegjegyek és az adatszolgáltatás tekintetében. Az alperes álláspontja szerint a felperes a magatartásával (valótlan tények közlésével) megsértette az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 6. § (2) bekezdésében foglalt azon rendelkezést, mely szerint senkinek a magatartása nem irányulhat a hatóság megtévesztésére vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére. Az alperes védiratában kiemelte, hogy az alperes továbbra is állítja, hogy az éven túli gyűjtés az építési-bontási hulladék (170904 HAK) vonatkozásában is fennáll. Ebből következik, hogy az alperes a bíróság kiszámításának módjánál összeadta a 170904 HAK kevert építési-bontási hulladék és a 070213 HAK műanyag hulladék kiszámított összegét. Az alperes védiratában előadta, hogy elismeri, hogy az építési-bontási hulladék tekintetében nem hangsúlyozta kellőképpen a túlgyűjtés tényét és a mennyiségben is tévedhetett, azonban a mennyiség tekintetében az elírási hiba csekély jelentőségű eltérést jelent a bíróság kiszabásánál. Mindezekre tekintettel álláspontja szerint az alperes tehát nem sértette meg a Hbr. 2. § (5) és 3. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, mivel a túlgyűjtés mindkét hulladék tekintetében fennállt. Hivatkozott arra, hogy amennyiben a Hbr. 3. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezést az építési-bontási hulladék tekintetében is értelmezzük, akkor megállapítható, hogy az építési-bontási hulladék tekintetében a nyilvántartás nem megfelelő vezetése és a túlgyűjtés tényállásai közül a túlgyűjtés a súlyosabb tényállás, tehát az építési-bontási hulladék tekintetében ugyanúgy a 6000 Ft-os alapszabással kell számolni, mint a műanyag hulladék túlgyűjtése tekintetében, tehát helyesen kerültek összeadásra a hulladékok tekintetében a mennyiségek. Az alperes vitatta, hogy nem vizsgálta volna az ügy egyedi körülményeit. E körben előadta, hogy a Szankciók Nyilvántartásból adatszolgáltatást kért, vizsgálva ezzel az enyhítés lehetőségének körülményeit, a felperessel szemben azonban több alkalommal szabtak ki szankciót. Az alperes véleménye szerint a megállapított túlgyűjtés nem minősül csekély jelentőségű jogsértésnek, a Ht. kifejezetten bírságszankció alkalmazását rendeli az ilyen jellegű jogsértések jogkövetkezményeként.

A felperes keresete az alábbiak szerint **alapos**:

A Ht. 84. § (1) bekezdése szerint a hulladékgazdálkodási hatóság az e törvényben, a Kvt.-ben, az e törvények végrehajtására kiadott jogszabályokban, valamint az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusában meghatározott rendelkezés, illetve hatósági döntésben foglaltak megsértése esetén intézkedést hozhat, bírságot szabhat ki vagy figyelmeztetésben részesíti az eljárás alá vont jogi személyt, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet vagy természetes személyt.

A Ht. 86. § (1) bekezdése szerint azt a természetes vagy jogi személyt, egyéni vállalkozót, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetet, aki vagy amely

- a) a hulladékgazdálkodással kapcsolatos jogszabály, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy hatósági határozat előírásait megsérti,*
- b) hatósági engedélyhez, hozzájáruláshoz, nyilvántartásba vételhez vagy bejelentéshez kötött hulladékgazdálkodási tevékenységet engedély, hozzájárulás, nyilvántartásba vétel vagy bejelentés nélkül, továbbá attól eltérően végez,*
- c) a melléktermék előállításáról vagy képződéséről a hulladékgazdálkodási hatóságot nem*

vagy nem megfelelően tájékoztatja, hulladékot termékként vagy melléktermékként használ fel, forgalmaz, tárol, vagy

d) terméket a hulladékképződés megelőzésével kapcsolatos jogszabály, közvetlenül alkalmazandó uniós jogi aktus vagy hatósági határozat előírásait megsértve forgalmaz, a hulladékgazdálkodási hatóság az e törvény végrehajtására kiadott kormányrendelet szerint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezi.

Az Ákr. 62 § (1) bekezdése rögzíti, hogy ha a döntéshozatalhoz nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, a hatóság bizonyítási eljárást folytat le.

Az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerint a döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevitelével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel –, továbbá a teljes eljárásra történő áttérés esetén az áttérés okára, a megismerhetetlenné tett zártan kezelt és védett adatokkal együtt megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást.

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 77. § (1) bekezdése szerint, ha egyik fél sem kérte tárgyalás tartását, és azt a bíróság sem tartja szükségesnek, a bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz.

A Kp. 85. § (1) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a kereseti kérelem korlátai között vizsgálja.

- [6] A bíróság a jelen perben – a kereseti kérelem korlátai között – azt vizsgálta, hogy jogszerűen járt-e el az alperes, amikor a KE/046/04544-5/2024. számú határozatával a felperest 4.184.795 Ft hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte és helytállóan rendelkezett-e a befolyt bírságösszeg 30%-ának megfelelő összeg továbbutalásáról.
- [7] A felperes keresetlevelében elsődlegesen a hulladékgazdálkodási szabályok megsértésének jogkövetkezményeként kiszabott bírság összegszerűségének helyességét vitatta.
- [8] Az alperes határozata tartalmazza, hogy a bírság kiszabásának alapját a 170904 HAK építési-bontási hulladék nyilvántartásával kapcsolatos kötelezettség nem megfelelő teljesítése, valamint a 070213 HAK hulladék műanyag egy éven túli gyűjtése képezte. Az alperes határozatában a nyilvántartás vezetési kötelezettség megsértését 1311,28 tonna 170904 HAK kevert építési-bontási hulladék, míg 070213 HAK hulladék műanyag egy éven túli gyűjtését 15,76 tonna mennyiség tekintetében állapította meg.
- [9] A felperes keresetlevelében hivatkozott arra, hogy a Hbr. 2. § (5) bekezdése alapján a nyilvántartás vezetése körében megállapított jogsértés esetén a bírságot alapbírság, szorzószám megállapítása nélkül 200.000 Ft-ban kell megállapítani.
- [10] A bíróság elsődlegesen azt rögzíti, hogy az alperes – a határozat indokolása szerint – két típusú jogsértést vett a bírság szankció alkalmazásának és a bírság számításának alapjául. Ezek közül az egyik az építési-bontási hulladékkal kapcsolatos nyilvántartás vezetésének hiányossága, a másik a műanyag hulladék túlgyűjtése. Ezzel szemben az alperes a vádiratában

további – a bírságszámítás alapját képező – jogsértésként jelölte meg az építési-bontási hulladék túlgyűjtését, mely a határozat indokolásában nem szerepel.

- [11] A bíróság megállapította, hogy az alperes a határozatában ugyan megállapította az építési-bontási hulladék vonatkozásában a nyilvántartás vezetésével kapcsolatos jogsértést és tonnában kifejezett értéket is feltüntetett, azonban a határozat nem tartalmazza a Hbr. 2. § (5) bekezdésére vonatkozó indokolást. Az alperes a bírság számítása körében nem indokolta határozatában, hogy a nyilvántartás vezetésével kapcsolatos jogsértés körében milyen okból mellőzte a Hbr. 2. § (5) bekezdésében foglaltakat. Az alperes védiratában arra hivatkozott, hogy nem kellett alkalmaznia a Hbr. 2. § (5) bekezdését, mert a felperes vonatkozásában a 170904 HAK építési-bontási hulladék túlgyűjtése körében megállapított mennyiséggel számolt. A bíróság e körben rámutat arra, hogy az alperes határozatának indokolása nem tartalmazza, hogy a bírság számításakor az építési-bontási hulladék tekintetében a túlgyűjtés, mint a bírság számításának jogalapja megjelölésre került volna. Az alperes kizárólag azt rögzítette, hogy a felperes a nyilvántartás vezetési kötelezettségének megsértését 1311,28 tonna 170904 HAK kevert építési-bontási hulladék vonatkozásában állapította meg, azonban azt nem, hogy ugyanennyi vagy más mennyiség tekintetében túlgyűjtést is a felperes terhére rótt volna. A két jogsértés nem összemosható, a nyilvántartás vezetésével kapcsolatos jogsértés miatt kizárólag az ehhez a jogértéshez jogszabály szerint rendelt szankció alkalmazható. Amennyiben a mennyiség feltüntetése azt is jelenti, hogy az alperes 1311,28 tonna túlgyűjtést tárt fel, akkor ezt határozatában rögzítenie kellett volna.
- [12] Amennyiben az alperes a hulladékgazdálkodás körében feltárt jogsértés miatt bírság szankciót alkalmaz, akkor elsődlegesen azt köteles megjelölni, hogy a bírság kiszabására milyen tényállás, milyen jogsértések alapján kerül sor. Az alperes határozata nem tartalmazza, hogy a felperes pontosan mely hulladékgazdálkodási szabályokat sértette meg. Az alperes határozatának indokolásában a Ht. jogszabályokkal ellentétes magatartásokat és tevékenységeket rögzítő rendelkezéseit teljes egészében idézte, azonban a határozat nem tartalmazza, hogy a felperes azok közül pontosan melyiket sértette meg és milyen módon. Ezen túlmenően az alperes védiratában maga hivatkozik arra, hogy az iratok közötti ellentmondást nem sikerült feltárni az ARGON NOVA Kft. részére továbbított 314,6 tonna hulladék vonatkozásában. A határozat nem tartalmaz indokolást az ARGON NOVA Kft.-vel kapcsolatban, így azzal összefüggésben sem, hogy ez a hulladék mennyiség hol és milyen módon került elszámolásra. A határozat nem tartalmaz semmilyen utalást arra nézve sem, hogy a felperes megsértette volna az Ákr. 6. § (2) bekezdésében foglaltakat és ez milyen magatartás alapján állapítható meg és milyen összefüggésben áll a bírság jogalapjával vagy összecszerűségével.
- [13] A Hbr. a bírság kiszámításának módja tekintetében rögzíti, hogy a hulladék tömegének meghatározása méréssel, műszaki becsléssel, valamint számítással történhet. A bírság meghatározása során a hulladék tonnában kifejezett tömegével kell számolni. Amennyiben a hulladék tömege pontosan nem határozható meg, a műszaki becsléssel (számítással) meghatározott tonnában kifejezett nagyságrendi tömegtartomány középértékével kell számolni. Amennyiben a bírság kiszabásának alapja a nem megfelelően kezelt, túlgyűjtött hulladék mennyisége, akkor a határozat indokolásában ezt a jogalapot rögzíteni kell, és a mennyiséget a Hbr. szabályainak megfelelően kell meghatározni.
- [14] A bíróság a fentebb írtakra tekintettel megállapította, hogy az alperes nem tett eleget az Ákr. 61. §-ában foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének és megsértette az Ákr. 81. § (1) bekezdésében rögzített indokolási kötelezettségét. Az alperes a döntés indokát a határozatban

köteles megjeleníteni, annak érdekében, hogy a felperes teljeskörű tájékoztatást kapjon arról, hogy ügyében milyen tények és körülmények alapján hozták meg a döntést. Ha a határozat indokolása hiányos, ellentmondásos, vagy nem teljeskörű, akkor az nem felel meg az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt követelménynek és sérti a felperes tisztességes eljáráshoz és jogorvoslathoz való jogát.

- [15] Az alperes határozata nem tartalmazza a bírság alapjául szolgáló jogsértések teljeskörű megjelölését, az építési-bontási kevert hulladék vonatkozásában a túlgyűjtés és a nyilvántartás vezetésével kapcsolatos tényállás nem került tisztázásra. A jogsértések megjelölésének hiányában a bírság számításának alapja és módja, illetve annak jogszerűsége a határozat indokolása alapján nem tárható fel teljeskörűen.
- [16] Az alperes határozatának indokolásából nem állapítható meg, hogy az alperes milyen módon határozta meg az építési-bontási kevert hulladék tömegét, védiratában pedig elismerte, hogy az az építési-bontási hulladék tekintetében nem hangsúlyozta kellőképpen a túlgyűjtés tényét és a mennyiségben is tévedhetett, azonban a mennyiség tekintetében az elírási hiba csekély jelentőségű eltérést jelent a bírság kiszabásánál. A bíróság álláspontja szerint, ha a bírság számításának alapját a túlgyűjtött hulladék mennyisége képezi, akkor azt az alperes köteles a határozatában pontosan megjelölni, nem elfogadható az a védiratban foglalt érvelés, hogy a feltüntetett mennyiség csekély eltérést, vagy elírási hibát tartalmazhat. A védirat nem pótolja a határozat hiányosságait, figyelemmel arra is, hogy a felperesnek peres eljárást kellett indítani annak érdekében, hogy a vele szemben kiszabott bírságra vonatkozó érdemi indokolást kaphasson.
- [17] A hatóság feladata a jogsértő magatartás beazonosítása és a jogsértés miatt a jogszabály által előírt szankció jogszerű alkalmazása. Bírság kiszabása esetén a szankció alkalmazhatóságát és a számítás módját alátámasztó jogszabályhelyek ismertetése az indokolásból nem mellőzhető, a határozat indokolásának pontosan megjelölt jogalaphoz társítható, követhető adatok alapján kell a számítás levezetését tartalmaznia. Az alperes köteles a határozatban rögzíteni, hogy a hulladék tömegének meghatározására méréssel, műszaki becsléssel vagy számítással került sor.
- [18] Az alperes védiratában elismerte, hogy a bírságösszeg 30%-ának továbbutalása kapcsán tévesen határozta meg az illetékes önkormányzatot. A Hbr. 4. § (3) bekezdése alapján a hulladékgazdálkodási hatóság által a települési önkormányzat területén véglegesen kiszabott és abból befolyt bírság összegének 30%-a, az illetékes települési önkormányzatot illeti meg. Bár a hatósági eljárással érintett felperesi telephely alapján az illetékes önkormányzat a Tatabánya Megyei Jogú Város Önkormányzata, ugyanakkor a bíróság megállapította, hogy a felperesnek a téves rendelkezésből jogszerűen nem származott.
- [19] Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az alperes az Ákr. 62. §-ában meghatározott tényállás-tisztázási és az Ákr. 81. § (1) bekezdésében meghatározott indokolási kötelezettségének megsértésével hozta meg határozatát, így az érdemi felülbírálatra alkalmatlan, ezért a bíróság az alperes KE/046/04544-5/2024. számú határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezte.
- [20] Az alperes a megismételt eljárásban köteles a tényállást az Ákr. 62. §-ában meghatározottak szerint, teljeskörűen tisztázni. Amennyiben a hatóság a tényállás tisztázásának eredményeként arra a következtetésre jut, hogy a felperes megsértette a hulladékgazdálkodásra vonatkozó előírásokat, akkor az alperes köteles a jogsértő magatartások pontos, jogszabályi

rendeleteket is magában foglaló meghatározására és a jogsértés megállapítását alátámasztó tények és körülmények teljeskörű megjelölésére. Amennyiben a megállapított jogértéshez jogkövetkezmény is társul, a hatóság köteles a jogkövetkezmény alkalmazhatóságának jogszabályi alapját képező rendelkezések pontos megjelölése mellett a szankció alkalmazását befolyásoló tényeket és körülményeket részletesen és pontosan, az Ákr. 81. §-ában foglalt indokolással ellátva megjelölni. Bírság kiszabása esetén a határozat indokolásából nem mellőzhető a bírság számítási módszerének bemutatása.

- [21] A Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján a pernyertes felperes jogosult jogi képviselő munkadíjából álló perköltségre. A felperes 400.000,- Ft + ÁFA összegű munkadíjat tartalmazó megbízási szerződést és költségjegyzéket terjesztett elő. Figyelemmel arra, hogy a peres eljárásban a bíróság tárgyaláson kívül határozott, így a feleknek tárgyalási napon való megjelenéssel összefüggésben költsége nem keletkezett. A felperes a per során egy 11 oldalból álló keresetlevelet terjesztett elő, egyéb nyilatkozatot nem tett. Erre tekintettel a bíróság az alperes által megjelölt 400.000,- Ft + ÁFA perköltség összegét eltúlzottnak találta, ezért azt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet a továbbiakban IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján mérsékelte és annak összegét a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban 200.000,- Ft – Áfa összegben állapította meg.
- [22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott és a 62. § (1) bekezdés h) pontja szerint feljegyzett 30.000 forint eljárási illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján fennálló személyes illetékmentessége folytán az állam terhén marad.
- [23] Az ítélettel szembeni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Győr, 2024. december 11.

dr. Járfás András s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
kiadó